

NOMS I COGNOMS:

LLEGEIX AQUEST TEXT TANTES VEGADES COM ET FACI FALTA.
(DESPRÉS, HAURÀS DE CONTESTAR LES PREGUNTES SENSE MIRAR-LO.)

En Xucla Fort i la Fina
Violina

Aquesta és la història d'un ós formiguer tan gros, tan talòs i tan golafre que només pensava a atipar-se de formigues. Per això, sempre se'l veia mirant a terra... I no perquè estigués trist, no, sinó perquè no es cansava de buscar formigues. Així que trobava un niu, hi clavava el morro per fer-hi entrar la seva llengua enganxosa, on les pobres formigues quedaven atrapades. Elles, que ja sabien com les gastava l'ós formiguer, el van batejar amb el nom de Xucla Fort.

MITUS STAMPA, En Xucla Fort i la Fina Violina.

----- Editorial La Galera (adaptació).

Marca amb una creu les respostes correctes.

1 L'ós formiguer era...

- gros, talòs i golafre ,
- petit i eixerit,
- escanyolit í simpàtic
- gros i desganat.

2 L'ós formiguer només pensava a

- atipar-se de formigues
- dormir tot el dia.
- caçar papallones,
- jugar amb la seva pilota.

3 L'ós formiguer sempre mirava a terra perquè...

- li pesava la llengua.
- estava molt trist.
- buscava formigues pertot arreu.
- buscava flors vermelles.

4 Quan veia un niu de formigues,

- s'hi asseia al damunt,
- el fotografiava.
- el trepitjava amb les potes.
- hi clavava el morro per fer-hi entrar la llengua.

5 Les formigues l'anomenaven...

- Xucla Fort.
- Xucla Formigues.
- Fort Formiguer.
- Ós Xuclaner.